

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.212/2019/6.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Bajnok István bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

Az I. rendű és II. rendű felperesek képviselője: dr. Ulics Erika ügyvéd

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az I-III. alperesek képviselője: dr. Kövágó László ügyvéd

A per tárgya: felmondás érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I.-III. alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.816/2018/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Debreceni Törvényszék 10.P.22.032/2017/25. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű, II. rendű és a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű és a II. rendű felperesnek mint egyetemleges jogosultaknak 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek mint adósok és zálogkötelezettek, valamint az I., II. rendű alperesek mint hitelezők, az I. rendű alperes egyben mint jelzálogjogosult is 2008. május 16-án deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, amelynek értelmében az I-II. rendű

alperesek 15.000.000 Ft összegű kölcsön folyósítását vállalták a felperesek részére lakásbővítés finanszírozására. A kölcsönszerződés III.2. pontja tartalmazta, hogy az I-II. rendű alperesek a többletbefizetéseket túlfizetésként tartják nyilván, az esedékessé váló törlesztőrészleteket a túlfizetésként nyilvántartott összegből az eredeti időpontban vonják le. A III.3. pont második bekezdése szerint akkor minősült a fizetési kötelezettség szerződésszerűen teljesítettnek, amennyiben az esedékes tartozás összege legkésőbb az esedékesség napján a felperesek II. rendű alperesnél vezetett hitelszámláján jóváírásra került. A V.1.a) pont tartalmazta az I-II. rendű alpereseket megillető azonnali hatályú felmondási jog esetei között, amennyiben a felperesek a szerződés alapján őket terhelő valamely fizetési kötelezettségnek nem tesznek eleget, a szerződést - a fizetési késedelmet is ideértve - megszegik.

- [2] Az I-II. rendű alperesek kimutatása szerint a felpereseknek 2.187 CHF összegben hátraléka keletkezett.
- [3] A felek közti kölcsönszerződést az I-II. rendű alperesek 2013. szeptember 5-én felmondták, a felmondást 2013. szeptember 13-án közjegyzői okiratba foglaltatták.
- [4] Az I-II. rendű alperesek 2013. október 17-én a kölcsönszerződésből eredő követelésüket a III. rendű alperesre engedményezték. A III. rendű alperes a felperesekkel szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett. A felperesek a Debreceni Járásbíróság előtt a végrehajtási eljárások megszüntetésére pert indítottak.
- [5] Az I-II. rendű alperesek a külön törvényen alapuló elszámolási kötelezettségüknek a kölcsönszerződésben alkalmazott tisztességtelen szerződési feltételekkel összefüggésben eleget tettek. A felülvizsgált elszámolás adatai szerint az engedményezés időpontjáig tisztességtelenül felszámított összeg 6.835,43 CHF volt.

A felperesek keresete és az alperesek ellenkérelme

- [6] A felperesek módosított keresetükben elsődlegesen a 2013. szeptember 5-i felmondás, másodlagosan a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérték a III. rendű alperes tűrésre kötelezése mellett.
- [7] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában kérték a per megszüntetését, illetve a kereseti kérelem figyelmen kívül hagyását annak nem írott jellege miatt.

Az első- és a másodfokú határozat

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [9] Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a másodlagos, a fogyasztói kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet az tette megalapozatlanná, hogy nem felelt meg a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről

szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben (a továbbiakban: DH1. tv.) rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) 37. § (1) bekezdésében, 37/A. §-ában rögzített elvárásoknak, az érvénytelenségnek az eredeti állapot helyreállításával alkalmazni kért jogkövetkezménye miatt. A bíróság a keresettel támadott felmondást a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 525. §-a, a DH2. tv. 3. § (1)-(2) bekezdései együttes alkalmazásával érvényesnek találta. Álláspontja szerint ugyanis - annak ellenére, hogy a felmondás idején az alperesek által tisztességtelenül felszámított összeg meghaladta az addig felhalmozott hátralékot - a felperesek a külön törvényben meghatározott elszámolási mód eredményeként sem mentesültek a szerződéses fizetési kötelezettségük alól.

- [10] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította az I-II. rendű alperesek 2013. szeptember 5-én kelt, utóbb közjegyzői okiratba foglalt felmondásának érvénytelenségét.
- [11] A jogerős ítélet indokolása elsőként azt tartalmazta, hogy az időközben megindult, a végrehajtási eljárás megszüntetésére irányuló per adatára figyelemmel, teljesültek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 123. §-a szerint a felmondás érvénytelenségének megállapítására irányuló kereset eljárásjogi feltételei (BH2017.347.). Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között [rPp. 253. § (3) bekezdés] nem érintette az elsőfokú ítéletnek azt a másodfokú eljárásban nem támadott ténymegállapítását, amely szerint a tisztességtelenül felszámított CHF összeg a felmondás időpontjában meghaladta az felperesek addig felhalmozott hátralékát.
- [12] Az ítélet táblája - az elsőfokú ítélet jogi álláspontjától eltérően - leszögezte, hogy vizsgálható volt a perben a felpereseknek a szerződés felmondása idején fennálló tartozása a tisztességtelen szerződési feltételek elhagyásával, amely megalapozhatta a kölcsönszerződés fizetési késedelemre alapított megszüntetését. Amennyiben ugyanis a részlegesen érvénytelen kikötésre alapított tartozás figyelmen kívül hagyásával a kölcsönszerződés felmondásának idejére nem állapítható meg az adósok fizetési hátraléka, a felmondás nem érvényes. A DH2. tv. és a kapcsolódó jogszabályok kizárólag a fogyasztói követelés összegének a pénzügyi elszámolási folyamat során történő meghatározására vonatkoznak, a felmondás jogszerűségének megítélését nem érintik. Mindezt alátámasztja a 3019/2017. (II. 17.) AB határozat 1. pontja, a DH2. tv. 37/A. §-ának (1) bekezdése, 37. §-ának (1) bekezdése. Utalt a másodfokú bíróság az érvénytelenség általános jogkövetkezményére az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 1. pontja szerint, amelyből következően sem számolhatták el az alperesek másként a részleges érvénytelenség alapján a felperesek részéről az első

törlesztőrészlettel kezdődően többletként megfizetett összegeket, mint a felperesek részleges érvénytelenségből származó túlfizetése. Az érvénytelenség általános jogkövetkezményéből következően az alperesek a felmondási jogukat sem alapíthatták a felek közti szerződés részleges érvénytelenséggel érintett kikötéseire.

- [13] A fentiteken túl rámutatott a másodfokú bíróság arra is, hogy a DH2. tv. a pénzügyi elszámolást rendezi, szabályozása az elszámolási elvek és szabályok mentén az időbeli egyezés elvén alapul [3. § (2) bekezdés, 5. § (2) bekezdés]. A felmondás jogszerűségének megítélése szempontjából azonban – vagyis a tényleges tartozás felmondáskori összegének meghatározása körében – nincs jelentősége a pénzügyi elszámolás külön szabályainak. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett elszámolási szabályhoz képest, amely szerint a túlfizetést az elszámolási időponthoz viszonyítottan később jelentkező törlesztőrészletek arányos csökkentése útján kell elszámolni, a másodfokú bíróság kiemelte a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések tárgyának, törlesztőrészleteinek meghatározásával kapcsolatos elvi kérdések tárgyában hozott 1/2016. PJE jogegységi határozat III.1.c) pontjának negyedik bekezdéséből, hogy a DH1. és DH2. tv. rendelkezései alapján a jogalkotó ugyan utólag küszöbölte ki és orvosolta az adott szerződési feltételeket, amivel a jövőre, de egyúttal a múltra is rendezte a tételek sorsát.
- [14] Mindezekre, valamint a perbeli szerződés III.2., III.3. pontjában írt kikötésekre figyelemmel téves az elsőfokú ítélet következtetése arra, hogy a felpereseket – a javukra mutató túlfizetés ellenére – folyamatos részletfizetési kötelezettség terhelte. A felperesek túlfizetése miatt a keresettel támadott felmondás a kölcsönszerződés V.1.a) pontjába ütközött, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet megváltoztatásával döntött a felmondás érvénytelenségének megállapításáról, helybenhagyta ugyanakkor az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését abban a részében, ami a III. rendű alperes tűrésre kötelezésére vonatkozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen – tartalma szerint – az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság utasítását kérték új eljárásra, és új határozat hozatalára.
- [16] Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet az rPtk. 292. § (2) bekezdésébe, 293. §-ába, a DH2. tv. 4. § (1) bekezdésébe, 5. § (2)–(3) bekezdésébe, valamint a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseinek érvénytelen szerződéses kikötéseire tekintettel szükséges elszámolás módszertanának különös szabályairól szóló 54/2014. (XII. 10.) MNB rendeletbe ütköző módon jogszabálysértő.
- [17] Előadták, hogy iratellenes a jogerős ítélet arra vonatkozó megállapítása, hogy a felmondás időpontjában az addig felhalmozott hátralékos tartozás összegét meghaladta a tisztességtelenül

felszámított CHF összege. Az ügyben eljáró bíróságok tévesen fogadták el a felperesek állítását, amely szerint a felmondást megelőzően 2.187 CHF tartozásuk állt fenn az engedményezés időpontjáig [MNB rendelet 5. § (4) bekezdés] tisztességtelenül felszámított 6.835,43 CHF összeggel szemben. Állították, hogy a felülvizsgálati kérelemhez mellékelte, 2015. április 16-án kelt részletes elszámoló levél adatainak megfelelően a felmondás időpontjában - 2013. szeptember 5-ével - az eredeti szerződéses adatok szerint 7.110,40 CHF összegben állt fenn tartozása a felpereseknek, tisztességes feltételek alkalmazásával pedig 5.321,48 CHF összegű lejárt tartozásuk jelentkezett. Megállapítható, hogy a felperesek az átszámított lefutással kalkulált törlesztőrészletek szerint sem tettek eleget fizetési kötelezettségüknek, lejárt tartozásuk 5.321,48 CHF volt. A felmondás időpontjában megállapíthatóan fennálló tartozás ténye miatt a kölcsönt nyújtó hitelintézetek jogosultak voltak a szerződés azonnali hatályú felmondására.

- [18] Kifejtették, hogy a DH törvények értelmében a tisztességtelen szerződéses kikötésekkel felszámított összeg utólag a lejárt tartozást csökkenti, visszamenőlegesen nem vezethet a korábban jogszerűen gyakorolt felmondás érvénytelenségéhez. Az Alkotmánybíróságnak a felülvizsgált ítéletben is hivatkozott határozatából utaltak a [43] bekezdésre, amely szerint a szerződés felmondásának jogszerűségét a polgári jog egyéb általános szabályai szerint kell megítélni. A DH2. tv. célja a semmis szerződési kikötések alkalmazásával a múltban keletkezett fogyasztói túlfizetésekkel való elszámolás, a többletbefizetésnek minősülő tételek jelenben történő rendezése. A törvénynek nem volt célja a szerződések alapján bekövetkezett jogi tények valamennyi jogkövetkezményének rendezése, így az sem, hogy a fogyasztói késedelmet meg nem történtté tegye. A DH2. tv. 4. § (1), 5. § (2) és (3) bekezdéséből, a Ptk. 292. § (2) bekezdéséből és 293. §-ából következően a bank feladata volt a törvényi előírásoknak megfelelően a folyósított kölcsönösszeg átszámfejtése a tisztességes árfolyam alkalmazásával, az átszámított tőketartozás, a tisztességes kamatláb és kezelési költség alkalmazása mellett havonta új törlesztőrészletek megállapítása. Az új törlesztőrészlet és az átszámított teljesítés különbözetét a túlfizetés keletkezésének időpontjában előtörlesztésként kellett figyelembe venni, az előtörlesztéssel a tőketartozás lecsökkent, a csökkent tőketartozás után a következő esedékességtől kezdődően módosult a törlesztőrészlet is. A felperesek az átszámított lefutással kalkulált törlesztőrészletek adatai szerint sem teljesítették fizetési kötelezettségüket, a szerződés felmondása megalapozottan történt.
- [19] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértettek a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között - az elsőfokú ítéletet részben megváltoztató részében, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból - vizsgálta, és az alábbiak szerint nem találta jogszabálysértőnek.
- [21] Előrebocsátja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás lényegéből következően felülbírálati jogkörét - az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve - a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. A felülvizsgálati kérelem kötelező, egymással szoros perjogi és logikai kapcsolatban álló tartalmi elemei az rPp. 272. § (2) bekezdése, 275. § (2) bekezdése szerint - funkciójukból fakadóan - meghatározzák egyben a felülvizsgálati eljárás tartalmi és jogi kereteit is. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdéseiből következően - miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmelte - több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott kötelező tartalmi kellékekkel; idetartozik - a támadott határozat, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem és a jogorvoslati kérelem indokainak előadásán túl - a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett konkrét jogszabályhely megjelölése is. Az rPp. 272. § (3) bekezdése értelmében a Kúria egyedül akkor térhet el a felülvizsgálati kérelemben tévesen megjelölt konkrét jogszabályhelyektől az állított jogszabálysértések vizsgálata során, ha e körben nyilvánvaló, azonosítható elírás történt, vagyis ha a jogszabálysértés tényének megfelelő szöveges előadása alapján meg lehet állapítani, hogy a kérelem előterjesztője a kérelemben tévesen írtak helyett milyen jogszabályhely megsértésére kívánt valójában hivatkozni. Jelen ügyben e szabály alkalmazására nem volt mód.
- [22] Az elszámolás elveit illetően leszögezi a Kúria - miként tette azt korábban a Gfv.VII.30.328/2018/10., továbbá a Gfv.VII.30.254/2018/7. számú határozataiban -: a kölcsönszerződés felmondásának jogszerűségéhez a felmondás időpontjára vetítetten, az érvénytelen szerződési feltételek [DH1. tv. 3. §, 4. §] joghatásának kiküszöbölésével kell tisztázni, hogy megvalósult-e az adós szerződésszegése, fennállt-e fizetési késedelme, törlesztési hátraléka.
- [23] A DH1. tv. megalkotásával a jogalkotó célja az volt, hogy a Kúriának a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződésekben foglalt egyes szerződéses rendelkezések tisztességtelenségével kapcsolatban a 2/2014. PJE jogegységi határozatában megadott - a tisztességtelenség polgári jogi fogalmára vonatkozó - jogértelmezését, annak kodifikációjával közvetlenül érvényre juttassa a fogyasztók széles körét érintő jogviszonyokban. A törvény figyelemmel volt mindehhez a fogyasztókkal kötött

szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) rendelkezéseire is: az Európai Bíróság gyakorlata alapján a tisztességtelen feltételek kiküszöbölésével a megkötött szerződések fenntartását célozta. A DH1. tv. a fennálló szerződések tartalmát - céljának megfelelően, egyúttal az uniós normáknak és joggyakorlatnak való megfelelés érdekében is - csak részben, a tisztességtelen szerződéses kikötések helyébe lépő rendelkezések megadásával módosította, hogy az érintett szerződések a tisztességtelen kikötések nélkül ne váljanak teljesíthetetlenné.

- [24] A DH1. tv.-hez szervesen kapcsolódó DH2. tv. a DH1. tv. értelmében érvénytelen szerződéses rendelkezések alapján szükségessé váló elszámolás kérdéseit szabályozza. A törvényi szabályozás abból indul ki, hogy az érvénytelen szerződéses kikötések - vagyis az árfolyamrésre, valamint az egyoldalú szerződésmódosítási jogra vonatkozó szerződéses feltételek - alkalmazása következtében a fogyasztók javára túlfizetés keletkezett. A pénzügyi intézmények számára ezekkel a múltbeli túlfizetésekkel összefüggésben írta elő a fogyasztókkal utólag - a jelenben - történő elszámolást.
- [25] A DH2. tv. 3. § (1) bekezdése szerint az árfolyamrés alkalmazására vonatkozó kikötésből, valamint a 4. § (1) bekezdése szerint az egyoldalú szerződésmódosításból származó fizetési tételek egyidejű és együttes elszámolásával kapcsolatban, a pénzügyi intézmény részéről a teljes elszámolási időszakra - a szerződéses futamidőre vagy a törvényben meghatározott fordulónapra - kimutatott túlfizetés ténye és mértéke, illetve az így meghatározott fogyasztói követelésnek a törvényben meghatározott rendben teljesített elszámolási módja az, ami utóbb, az elszámolás felülvizsgált jellege miatt nem vitatható. Nem tehetők továbbá vitássá más polgári eljárásban a DH2. tv. alapján elkészített elszámolás felülvizsgálata során hozott jogerős határozatok sem [DH2. tv. 5. §, 18. § (5) bekezdés, 29. §, 42/2014. (XI. 7.) MNB rendelet, 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet, 58/2014. (XII. 17.) MNB rendelet, BH2018. 282.].
- [26] Az előzőekből következően a DH2. tv. és a kapcsolódó MNB rendeletek csak az általuk szabályozott körben bírnak jogkövetkezmennyel a hatályuk alá tartozó szerződések, a felek szerződéses jogai és kötelezettségei alakulására. Az érintett polgári jogi jogviszonyok egészére kiható ereje és szabályozási tartalma a megjelölt jogszabályoknak nincs.
- [27] A jogalkotó a DH2. tv.-nyel - a DH1. és a DH2. tv.-ek hatálya alá tartozó - két érvénytelen szerződési rendelkezés alapján szükséges pénzügyi elszámolás kérdéseit rendezte csupán, a törvényi szabályozás nem tér ki, nem rendezi a szerződő felek, így a hitelező pénzügyi intézmény felmondási jogát, annak korábbi gyakorlását. A törvény - sem közvetve, célján keresztül, sem pedig a konkrét szabályozási tartalma révén - nem rendelkezik az elszámolás utólagosan meghatározott eredményének a kölcsönszerződés korábbi felmondására vonatkoztatható hatásáról. A DH1. és a DH2.

tv.-ek nem zárják ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének utólagos, külön perben történő vizsgálatát és megállapítását az elszámolás eredményének figyelembe vételével, miként azt az Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatának indokolása is tartalmazza a [42] és [43] bekezdésekben. A DH2. tv-ben és a kapcsolódó MNB rendeletekben meghatározott elszámolási elvek és módszerek szerint kimutatott túlfizetés utólagos megállapítása a DH2. tv. szabályozási rendszerében és keretein belül nem érinti a szerződés pénzügyi intézmény által gyakorolt korábbi felmondását, annak jogszerűségét, ezért azt a polgári jog egyéb, általános szabályai alapján kell megítélni.

- [28] Az ügyben másodfokon eljáró bíróság az előzőekben részletezett szempontrendszernek és vizsgálati módszernek megfelelően, helyesen foglalt állást jogerős ítéletében az elsődleges kereseti kérelemmel támadott felmondás jogszerűségének kérdésében. Az adósoknak a jogügylet felmondását megalapozó szerződésszegése - törlesztési hátralékuk fennállása - a felmondás idejére vetítetten az érvénytelen szerződési feltételek [DH1. tv. 3. §, 4. §] alkalmazásával addig ténylegesen felszámított összegek nélkül, a vonatkozó fizetési kötelezettség elhagyásával volt kimutatható. Az érvénytelenség általános jogkövetkezményéből következően - miként azt az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. pontja tartalmazza, illetve az ügyben másodfokon eljáró bíróság helytállóan értelmezte - a fogyasztó oldalán fizetési kötelezettséget eredményező érvénytelen szerződéses kikötésből a fogyasztóval szerződő fél nem származtathat jogot. Az érvénytelen szerződéses feltétel nem hoz létre jogosultságot az ott szabályozott fizetési kötelezettség követelésére, nem társíthatóak hozzá továbbá a felek által célzott egyéb joghatások sem: a szerződés érvénytelen rendelkezésében előírt fizetési kötelezettség elmulasztása miatt - a fogyasztótól jogszerűen követelhető és részéről a szerződés megszegéseként értékelhető tartozás hiányában - nem tekinthető jogszerűnek a hitelező felmondása, amelyet az érvénytelen rendelkezés megsértésére alapított.
- [29] Megjegyzi a Kúria, hogy amennyiben a fogyasztói szerződés tisztességtelen szerződési feltételeinek kiküszöbölése kimerülne az adott feltétel elhagyásában a felek jogviszonyában, nem lenne ugyanakkor orvosolható az adott szerződéses feltételből eredő fizetési kötelezettségen keresztül a fogyasztót érő további hátrány - a szerződés jogellenes megszüntetése -, csorbulna a fogyasztói irányelv elvárása a tisztességtelen szerződési feltételek megszüntetéséhez szükséges megfelelő és hatékony eszközök alkalmazására [7. cikk (1) bekezdés]. Nem teljesülne ezen felül a fogyasztói irányelv 6. cikk (1) bekezdésének szabálya sem, vagyis az, hogy a tisztességtelen szerződési feltétel a felek szerződése szerint valóban ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztó számára.
- [30] Az alperesek másodlagos felülvizsgálati kérelme tartalmilag a felülvizsgálni kért ítélet megalapozatlansága miatt irányult annak

hatályon kívül helyezésére. A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt, ha a tényállás iratellenes, azt az adott ügyben beszerzett bizonyítékok nem támasztották alá, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. Mindehhez olyan eljárási szabálysértés megjelölése szükséges a felülvizsgálatot kérő fél részéről - a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással, avagy a mulasztás perjogi következményeinek jogszabálysértő alkalmazása miatt az rPp. 141. § (2), (6) bekezdésére, 163. § (2) bekezdésére utalással -, amelyekből a jogerős ítéleti tényállás megalapozatlansága következik. Az alperesek azonban az rPp.-nek az általuk kifejtett jogszabálysértéshez igazodó konkrét rendelkezését a perorvoslati kérelmükben nem jelölték meg. A felülvizsgálati eljárás korábban rögzített korlátaiból következően ezért, tartalmi hiányossága - a jogszabálysértés szöveges körülírásának megfelelő jogszabályhely megjelölésének elmaradása - kizárta a felülvizsgálati kérelem vizsgálatát abban a részében, amely a jogerős ítélet megalapozatlanságán alapult. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme - egyebek mellett - a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet - az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően - konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

- [31] Az előzőekből következően a Kúria felülbírálati jogköre arra a kérdésre nem terjedt ki, hogy az ügyben eljáró bíróságok helyesen, az eljárási szabályok betartásával és okszerűen értékelték-e a bizonyítás eredményét a perbeli felmondás idején kimutatható adósi tartozás feltárásához. A felperesek felmondáskori fizetési késedelme érdemben nem volt vizsgálható a felülvizsgálati eljárásban.
- [32] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni a felperesek áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése, 78. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §

(3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2020. február 4.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró

A kiadmány hitelül: